

සුප්පාර ජාතකය

තවද මේ ජාතකය ස්වධර්මයෙන් සර්වකාරයෙන් පරෝපදේශ රහිතව ස්වයම්භුඥානයෙන් දක්නාවූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සේක් ප්‍රඥා පාරමිතාව අරභයා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

එක් දවසක් සවස්වේලෙහි සර්වඥයන් වහන්සේ ධර්මශාලාවට වැඩිම පෙර මග බල බලා උන් හික්ෂුන් වහන්සේ ඇවැත්නි අනේ බුදුන්ගේ ඥාණයෙක් යහපත් නියාව මහත්වූ ප්‍රඥා ඇතිසේක. තික්ෂණ ප්‍රඥා ඇතිසේක් නිව්‍යාප්තවූ ප්‍රඥා ඇතිසේක. ඒ ඒ උපායෙහියෙදෙන්ට නිසි ස්ථානෝචිතප්‍රඥා ඇතිසේක. පොළොව සේ පතලවූ ප්‍රඥා ඇතිසේක. සියළු දඹදිව උපන්තාවූ ප්‍රශ්නයන් බුදුන් ඉක්මයන්ට සමර්ථයෙක් නැත. යම්සේ සමුදයෙහි නැංගාවූ තරඟ ඉක්ම නොගොස් වෙරලාන්තයෙහිම හග්නවේද එපරිද්දෙන්ම කිසිවෙක් බුදුන් ඉක්ම යන්නෙක් නම් නැත පාදමුලයට පැමිණීම හග්නවන්නේ යයි බුදුන්ගේ මහත්වූ ප්‍රඥා පාරමිතාවන් වර්ණනා කොට කොට උන්සේක. බුදුහු එකල තුන්තරා ගමනින් එක්තරා ගමනකින් දම්සභා මණ්ඩපයට වැඩ මහණෙනි මා එන්නට පූර්වභාගයෙහි කිනම් කථාවකක් කොට උනුදැයි විචාරා වදාරා මෙනම් කථාවකින් යුක්තව උනුම්හයි කී කල්හි එඹා මහණෙනි බුදුහු දැන්මතු නුවනැත්තෝ නොවෙයි පෙරත් නුමුහුකුරුනාවූ නුවනැති කලක් අන්ධව මහාසමුදයෙහි ජන සහිඥාවෙන් මෙනම් සමුදයෙහි මෙනම් රුවක් ඇත්තේයයි දන්තෝවේදැයි වදාරා එක්තරා හික්ෂුකෙණෙකුත් වහන්සේ විසින් ආරාධිත වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

යටගිය දවස බරණැස්නවුර බුන්මදක්න නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුත් රාජ්ජය කරන්නාහුය. එනුවර හරුකච්ඡ නම් පටුනුගමකුත් ඇත්තේය. එකල අප මහබෝසතානෝ හරුකච්ඡ නම් පටුන්ගම නියමුන්ට නායකවූ නියමුවාට පුත්‍රව උපන්නාහු දුටුවන්ට ප්‍රසාද එළවන්නාවූ රන්වන් ශරීර ඇත්තාවූ කුමාරයන්ට නම් තබන්නාවූ සුප්පාර කුමාරයෝයයි නම් තුබුහ. මෙසේ ඒ සුප්පාර කුමාරයෝ මහපෙරහරින් වැඩෙන්නාහු සොළොස් ඇවිරිදි වයසම ශිල්පයෙහි පරතෙරට පැමිණ කල්යාමකින් පියානන්ගේ ඇවැමෙන් නියමුවන්ට නායක කම් පැමිණ නියමු නායකම් කරන්නාහු ප්‍රාඥයෝය. නුවනැත්තාහුය. උන් විසින් නැගී නැවක් නොනස්නේය. මෙසේ කල්යාමකින් එතුදිය ගැසීමෙන් මහබෝසතානන්ගේ ඇස්දෙකම නටුයේය. එතැන් පටන් නියමු දෙටුවෝ නියමුකම් නොකොට රජ්ජුරුවන් නිසා ජීවත්වෙමි සිතා රජ්ජුරුවන් සමීපයට ගොස් වන්නාහ. රජ්ජුරුවෝත් බෝධිසත්වයන් වස්තු අගය කරන්නාවූ තනතුරෙහි පිහිටුවූහ. එතැන් පටන් බෝධිසත්වයෝත් රජ්ජුරුවන්ගේ හස්ති රත්නය අශ්ව රත්නය මුකාතාමාණිකා රත්නය ලක්ෂණ බලා අගය කරන්නාහු එකල එක්දවසක් රජ්ජුරුවන්ට මගුලැත් තනතුරෙහි අඤ්ජන කුටයේ කඳුළු ඇතකු ගෙණාහ. රජ්ජුරුවෝද ඒ ඇතු දක සුප්පාර පණ්ඩිතයන්ට පාවයි කීහ. යහපතැයි ගෙණගොස් බෝධිසත්වයන්ට පෑහ. බෝධිසත්වයෝ ඇතුගේ ශරීරය අතින් පිරිමැද බලා කියන්නාහු මේ තෙම මගුලැත් කමට නොනිසිය පසකුඹින් සිටිනේය. මේ ඇතුගේ මව වදන ගමනේ ඇකයෙන් රඳවාගත නුහුනුවන. එසේහෙයින් මෙතම බිම වැටී පස්කඩින් මිටිව ගියේයයි කීහ. ඒ බව ඇතුගෙණා පුරුෂයන් අතින් විචාලාහු ඔහු ඇමත් පණ්ඩිතයන් කියේ සැබැවයි කීහ. රජ්ජුරුවෝ එපවත් අසා සතුටුව පණ්ඩිතයන්ට කභවනු අටක් දුන්හ. තවද එක් දවසක් රජ්ජුරුවන්ට මගුල් අස් තන තුරටයයි අසකු ගෙණාහ. ඔහුත් රජ්ජුරුවෝ බෝධිසත්වයන්ට යවුහ. බෝධිසත්වයෝ අශ්වයාත් අතින් පිරිමැද මගුලස් වන්ට සුදුසුනොවෙයි මොහු උපන් දවස් මවී මැලිවන, එසේ හෙයින් මවගේ කිරී නොලදින් ඉඳුරා වැඩුනේ නොවෙයි කීහ. ඒ බව ගෙණා පුරුෂයන් අතින් විචාරා සැබැවයි කීහ. ඒ බව අසාත් රජ්ජුරුවෝ කභවනු අටක් දුන්හ. තවද එක් දවසක් රජ්ජුරුවන්ට මගුල් රථයයි රථයක් ගෙණාහ. රජ්ජුරුවෝ දක පණ්ඩිතයන් සමීපයට යවුහ. පණ්ඩිතයෝ රථයද අතින් පිරිමැද කියන්නාහු මේ රථය සිදුරු ඇති ගසකින් කරණලද්දේය. එසේ හෙයින් මේ රථය මගුල් රථයට සුදුසු නොවෙයි කීහ. ඒ බව විචාරා සැබැම වූයේය. රජ්ජුරුවෝ ඒ අසාත් කභවනු අටක් දුන්හ.

තවද එක්දවසක් මාහැඟි පලසක් ගෙණාහ. ඒ ද පණ්ඩිතයන්ට පෑහ. අතින් පිරිමැද බලා මේ පලස මියන්ගෙන් දුෂ්ටයෙක් ඇතැයි කීහ. ඒ පරීක්ෂා කොට බලා දක රජ්ජුරුවන්ට දක්වූහ. රජ්ජුරුවෝ සතුටුව කභවනු අටක් දුන්හ. එකල පණ්ඩිතයෝ මොහුගේ තැගී කරණවැමියෙකුගේ දීමක් මෙන, එසේ හෙයින් මේ කරණවැමියෙකුට දෑ එකකු වනැයි සිතා මෝහට උපස්ථාන කොට ප්‍රයෝජන කිම්දැයි මා වසන්නාවූ ගමට යෙමියි හරුකච්ඡ නම් පටුනුගමට ගියාහ. මෙසේ ඒ බෝධිසත්වයන් වාසය කරණකල වෙළෙන්දු නැවක් සරහා කවරක්හු නියමු කරමෝදැයි කථාකරන්නාහු සුප්පාර පණ්ඩිතයන් නැගී නැවක් නොනස්නේය. උභ තුමුත් නුවණැත්තෝය. උපායෙහි දක්ෂයෝය. ඇස් අන්ධවනමුත් සුප්පාර පණ්ඩිතයෝ අපට උත්තමයෝයයි බෝධිසත්වයන් සමීපයට ගොස් අපට නියමුකම් කලමැනවැයි කියා බෝධිසත්වයන් විසින් මම අන්ධයෙමි කෙසේ නියමුකම් කෙරෙමිදැයි කී කල්හි ස්වාමිනි අන්ධවූවත් නුඹ වහන්සේම අපට උත්තමසේකැයි නැවත නැවත යච්ඥාකළ කල්හි යහපත

දරුවෙහි තොප ඇම කී සලකුණෙන් නියමුකම් කෙරෙමිසි ගිවිස නැවට නැගී නික්මුන කල්හි නැව මහාසමුදයෙහි සන්දවසක් උපදව නැතිව ගොස් සත්වෙහි දවස් අකාල වාතයක් නගා නැව සාරමසක් මුළුල්ලෙහි පිවිසි සමුදයෙහිම ඇවිදුවා බුරුමාලි නම් සමුදයට පැමිණවුයේය. ඒ සමුදයෙහි මත්සායෝ මනුෂ්‍ය ශරීර ඇත්තාහුය. දියෙහි හැලෙමින් ඉලිප්පෙමින් ඇවිදිනාහ. එකල වෙළදුන් එම සත්වයන් දක බෝධිසත්වයන් අතින් සමුදයෙහි නම් විවාරන්තාහු මෙසේ කියත්. කරමුවාතට බඳු වූ නාසා ඇති මනුෂ්‍යයෝ යටවත් කුමුදුනාග උඩවත් කුමුදුනාග සුප්පාර පණ්ඩිතයන් වහන්සේ නුඹ වහන්සේ අතින් විවාරමිහ. මේ සමුදය කවර සමුදයක්දැයි කීහ. මේ එසේ ඒ වෙළදුන් විවාරකල්හි බෝධිසත්වයෝ තමන්ගේ නියමු ශාස්ත්‍රයෙන් බලා දක කියන්තාහු වස්තු වෙළදාම් පිණිස හරුකවිජ නම් පටුන්ගමින් ආවා වූ තොපි ඇම නැවනැගී පැමිණ මේ සමුදය බුරුමාලේ යයි කියති කීහ. ඒ සමුදයෙහි විදුරු උත්සන්න වන්නේය. බෝධිසත්වයෝ සිතන්තාහු ඉදින් මම මුන්ට විදුරු සමුදයයි කීම නම් මු හැම වස්තු ලෝභයෙන් බොහෝ විදුරු උකා නැව නසා ගන්නාහයි උත්හැමට තොකියාම නැව රදවා උපායෙන් එක් යොතක් එලා මසුන් අල්ලන්නාසේ දන් දම්මා විදුරු ගොඩනංවා නැවෙයි බහා නැව තුබුවායෙන් ස්වල්ප වූ බඩුවක් දම්මවා නික්මුනුකල්හි ඒ සමුදය ඉක්මගොස් මත්තෙහි අග්නිමාලි නම් සමුදයට ගියාහ. ඒ සමුදයට ගියාහ. ඒ සමුදයතෙම දිලියෙන්තාවූ ගිණිකඳුමෙන්ද මුදුන් පැමිණි ඉරුමඬලක් මෙන්ද රැස්මි පවතිමින් සිටියේය. ඒ සමුදය දක වෙළදහු විවාරන්තාහු යම්සේ ගිණිදූල් පෙණේද යම්සේ සුරියමණ්ඩලය පෙණේද එපරිද්දෙන් මේ සමුදය පෙණෙන්නේය. සුප්පාර පණ්ඩිතයන් වහන්සේ නුඹ වහන්සේ අතින් විවාරමිහ මේ සමුදය කවර සමුදයෙක්ද අපට කිවමැනවැයි කීහ. එවිට බෝධිසත්වයෝ කියන්තාහු විදේසිව ආවා වූ තොප ඇම පැමිණි මේ සමුදය අග්නිමාලයයි කියති කීහ. ඒ සමුදයෙහි රත්රන් බොහෝකොට ඇත්තේයයි බෝධිසත්වයෝ එතනින් රත්තූනුත් පෙර පරිද්දෙන් උපායෙන් නැවට නංවාගත්හ. නැවත ඒ සමුදයන් ඉක්ම දැමිමාලි නම් සමුදයට පැමිණියේය. ඒ සමුදය දුටු වෙළදහු විවාරන්තාහු කිරෙහි පැහැයක් යම්සේද දියෙහි පැහැයද එපරිද්දෙන්ම වන්නේය. සුප්පාර පණ්ඩිතයන් වහන්සේ නුඹ වහන්සේ අතින් විවාරමිහ මේ සමුදය කිනම්දැයි විචාළාහ.

බෝධිසත්වයෝ කියන්තාහු හරුකවිජ නම් පටුන්ගමින් නික්මධන සොයා ඇවිදිනාවූ තොප ඇම වෙළදුන් විදේශිව ආවා වූ මේ නැව පැමිණ සමුදය දැමිමාලියයි කියති කීහ. ඒ සමුදයෙහි රිදි බොහෝ වන්නේය, එයින් බබලන්නේය. එයින් උපායෙන්ම ගොඩනංවා නැවට නංවා ගත්හ. නැව සමුදය ඉක්ම කුසමාලි නම් සමුදයට පැමිණියේය. වෙළදහු ඒ සමුදය දක විවාරන්තාහු හිතණ වනයක්ද නිල්ගත් හෝමයන්සේද මේ සමුදයන් ඉන්දනිල මැණික් පරිද්දෙන්ම බබලන්නේය. සුප්පාර පණ්ඩිතයන් වහන්සේ නුඹ වහන්සේ අතින් විවාරමිහ මේ සමුදය කිනම්දැයි විචාළාහ. බෝධිසත්වයෝ කියන්තාහු හරුකවිජ නම් පටුන්ගමින් නික්ම වස්තු සොයා යන්තාහු තොප ඇම වෙළදුන් විදේශිව ආවා වූ අය මෙතනට පැමිණ මේ සමුදය කුසි මාලි නමැයි කීහ. ඒ සමුදයෙහි ඉන්දනිල මාණිකා බොහෝ වන්නේය. ඒද උපායෙන් නැවට නංවාගත්හ. නැවත ඒ සමුදයෙන් ඉක්මගෙණ නලමාලි නම් සමුදයට පැමිණියේය. ඒ සමුදය වෙළදහු දක විවාරන්තාහු යම්සේ උන වනයක් බව වනයෙක් පෙනේද එපරිද්දෙන්ම ඒ සමුදයන් පෙණෙන්නේය. සුප්පාර පණ්ඩිතයන් වහන්සේ නුඹ වහන්සේ අතින් විවාරමිහ මේ සමුදය කිනම් දැයි විචාළාහ. බෝධිසත්වයෝ කියන්තාහු හරුකවිජ නම් පටුන්ගමින් නික්ම වස්තු සොයා විදේශිව නැව නැගී තොප ඇම පැමිණ මේ සමුදය නලමාලි නමැයි කීහ. ඒ සමුදයෙහි චෛද්‍ය මාණිකා බොහෝ වන්නේය. බෝධිසත්වයෝ එද උපායෙන් නැවට නංවා ගත්හ. වෙළදහු නලමාලි සමුදය ඉක්ම ඔබට ගියකල වළබාමුඛ නම් සමුදය දුටහ. ඒ සමුදයෙහි ජලය ඒ ඒ ස්ථානයෙහි හාත්පසින් කඩාගෙණ යනකලක් පරිද්දෙන් යන්නේය. වියලි ගිය හෙබසේ පෙණෙන්නේය. රැල නැගූ කල්හි එක් පාර්ශ්වයකින් ප්‍රතාපවත් වන්නේය. හයජනක ශබ්ද උපදෙන්නේය. කන්සිලි වන කලක් මෙන් ලය පැලි යන කලක් මෙන් සමුදය දක වෙළදහු හයින් ක්‍රස්තව බෝධිසත්වයන් විවාරන්තාහු මහත් වූ හය උපදවන්නාවූ අමානුසිකවූ සෝරවූ මහත් ශබ්ද ඇසෙන්නේය. යම්සේ ගැඹුරු වූ හෙප් පෙනෙද එපරිද්දෙන් හයජනක ප්‍රපාත ඇති සමුදයෙක් පෙණෙන්නේය. සුප්පාර පණ්ඩිතයන් වහන්සේ නුඹ වහන්සේගෙන් විවාරමිහ මේ සමුදය කිනම් සමුදයෙක්දැයි විචාළාහ. බෝධිසත්වයෝ කියන්තාහු එම්බා දරුවෙහි තොප මේ පැමිණි සමුදය වළබාමුඛනම් මේ සමුදයට පැමිණ කෙණෙකුන්නේ ආපසුයාමෙක් නම් නැත මේ සම්පත හා නැව ගලා විනාශයට පමුණුවන්නේයයි කීහ. ඒ නැවෙහි සත්සියයක් පමණ නැංගාවූ මනුෂ්‍යයෝ ඇමදෙනම මරණහයින් තැනිගෙණ අවිච්චිතනරකයෙහි සත්වයන් මෙන් එපරිද්දෙන් ඉතා බැගෑපත්ව එකපැහැර හයින්ම හඬන්ට පටන්ගත්හ,

එකල මහබෝසතානෝ මා ඇර අනික් මුත් ඇමටම සැපතක් කරන්නට සමර්ථකෙණෙක් නැත සත්‍යක්‍රියායෙන් මුත් ඇමට සැපයක් කරන්නට සිතා වෙළදුන් තමන් සම්පයට කැඳවා එම්බා දරුවෙහි මා වහා සුවදපැනින් සිතා වෙළදුන් තමන් සම්පයට කැඳවා එම්බා දරුවෙහි මා වහා සුවදපැනින් නාවා අළුත් වස්ත්‍රයක් හදවා තලියක් පැනින් සම්පූර්ණකොට සරහා නැව්ගිය තබවයි කීහ. වෙළදහුන් වහ වහා එපරිද්දෙන්ම කළහ. බෝධිසත්වයෝත් දෙඅතින් පිරුණු තලියගෙණ නැව්හිස සිට සත්‍යක්‍රියා කරන්නාහු යම් තෙනෙක්හි පටන්

මම නවමිනාව දනිමිද එතැන්පටන් මම සිහිකෙරෙමිද දූන දූන එකමද ප්‍රාණියකු නැසුනියාවත් නොදනිමි පස්පවින් එකක්කළ නියාවත් නොදනිමි ඒ සත්‍යක්‍රියාව හේතු කොටගෙන මේ නැව සැපසේම සියනුවරට යෙවයි කියා තලියෙහි පැන් නැව්ගිස වත්කලාහ. එකභයෙහි සාරමසක් මුළුලෙහි සමුද්‍රයෙහි ඇවිදි නැව ආපස්සේ නික්ම ඉරිදිමත් කෙණෙකුන්ගේ ඉද්ධානුභාවයක්සේ එක දවසකින්ම හරුකච්ඡනම් පටුනුගමට ගියේය. ගොසිනුත් අට ඉස්බක් පමණ තැන්ගොස් නැව ඇති තැනැත්තවුගේ ගේදොර සිටියේය. එකල බෝධිසත්වයෝ වෙළඳුන්ට ඒ සම්පත් බෙදාදී නොපහැමට මෙතෙක් සමත් සැහෙයි මින්මතු යාත්‍රාවක් නොකරවයි අවවාද කොට දිවිපමණින් කුසල් කොට කා බුන් මරණින් මත්තෙහි දෙව්ලොව උපන්න. සර්වඥයන් වහන්සේ මේ ධර්මදේශනාව ගෙනහැර දක්වා වදාරා මහණෙනි බුදුහු පෙරත් නුවණැත්තෝම වේදූයි වදාරා මේ සුප්පාර ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එකල නැව් නැගී පිරිස්නම් දූන් බුදුපිරිස් වන්නාහ. එසමයෙහි සුප්පාර පණ්ඩිතයෝ නම් ලොචිතුරා බුදු වූ මම්ම වේදූයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළ සේක.